

Derfor kan vi fuldt ud støtte intentionerne i det forslag, der er fremsat, og vi håber i og for sig, at det er noget, som en kommende regering med en anden partifarve vil få gennemført. Vi tror på, at det skal være noget af det første, der bliver fremsat af forslag, ligesom en række af de andre forslag, vi skal behandle i dag og i morgen her i Folketinget.

Det er nødvendigt, at vi skaber noget mere justits og respekt for retsvæsenet, og det skal først og fremmest være et retsvæsen, der sætter sig på de lovlidige borgeres side og ikke på de kriminelles.

Sonja Albrink (CD):

Som det jo også fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, har spørgsmålet om en begrænsning af indsattes adgang til aktindsigt været til behandling i Folketinget flere gange, bl.a. i forbindelse med beslutningsforslaget om en mere effektiv afsoning, og her var CD som sagt medforslagsstiller.

Sidst emnet var til debat, var i forbindelse med vedtagelsen af straffuldbyrdsloven i sidste folketingssamling. Her glimrede regeringen jo med at fremsætte et forslag, som langt hen ad vejen var i overensstemmelse med Straffelovrådets anbefalinger. Imidlertid manglede regeringen dog lidt mod og mandshjerte til også at gennemføre en vis begrænsning af de indsattes adgang til aktindsigt, selv om et flertal i Straffelovrådet faktisk fandt det nødvendigt for at opretholde sikkerhed og orden i fængslerne og ikke mindst i relation til beskyttelse af de såkaldt svage fanger over for de stærke.

Forslaget her fra Venstre og Det Konservative Folkeparti er i overensstemmelse i hvert fald med de anbefalinger, som det pågældende flertal i Straffelovrådet fremkom med, og er i øvrigt med i det udkast til lov om ændring af forvaltningsloven, som også er optrykt i Straffelovrådets betænkning.

Det er værd at bemærke, at et flertal i Straffelovrådet har afvist de principielle betæneligheder, som naturligvis er forbundet med en begrænsning af aktindsigt – nogle betæneligheder, som vi måske i CD fuldt ud kan tilslutte os, men vi bliver også nødt til at se virkeligheden i øjnene. Der findes et meget markant hierarki blandt de indsatte, et hierarki, som bl.a. bliver styrket derved, at kun få indsatte eller for den sags skyld ansatte tør udtale sig om andre fanger, der jo med forvaltningsloven i hånden har ret til at få indsigt i, hvilke oplysninger som har

medført en given administrativ foranstaltning over for de indsatte, og det mener vi i CD altså ikke duer.

Forslaget fra Venstre og Det Konservative Folkeparti er et godt forslag. Vi mener, det er et afbalanceret forslag, som efter vores opfattelse ikke rækker ud over, hvad der er nødvendigt og forsvarligt, og eftersom det jo også er i overensstemmelse med flertalsudtalelsen i Straffelovrådet, så mener vi, at forslaget er sagligt velbegrundet, og derfor kan det heller ikke være nogen hemmelighed, at vi i CD støtter det foreliggende forslag.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg synes, vi i Danmark har en meget dygtig og en meget moderne og en meget godt arbejdende kriminalforsorg. Jeg synes, det er et personale, som er meget engageret og meget optaget af det arbejde, de gør, og jeg synes faktisk, at vi har fået meget inspiration, når vi har været rundt på fængselsbesøg med Retsudvalgets medlemmer og set, hvordan den daglige dont foregår i fængslerne.

Det er jo ikke et nemt klientel, de pågældende ansatte har at arbejde med, og der er derfor mange problemer i fængslerne; det er vi fuldstændig klar over. Der er chikane over for andre indsatte, der er tvang, der er eksempler på afpresning, der er eksempler på afhængighed for nogle typer af fanger af andre, og der er særlige fangegrupper, som bliver udnyttet, og som ønsker beskyttelse.

Der er ingen tvivl om, at det er vanskelige arbejdspladser at arbejde på, og det forudsætter også, at personalet er veluddannet og får ordentlige vilkår.

Vi har foretaget ændringer, som også justitsministeren har gjort rede for. Der har tidligere i forbindelse med personalet f.eks. i kommunerne også været begrænsninger i adgangen til de oplysninger, som man overhovedet kan få om de ansatte, f.eks. adresser og sådan noget, men der er også blevet lettere adgang til at dele fangerne op i stærke og svage fanger, dvs. at fængslets ledelse kan flytte fanger fra den ene gruppe til den anden for derved at skille nogle af de parter ad, som udnytter hinanden i det daglige arbejde i fængslet.

Hvis man går så vidt, som forslaget går her, nemlig at fratage de indsatte aktindsigt i deres akter, så mener jeg, at man fratager dem en ret, og det skal man kun gøre, hvis der er en klar gevinst ved at gøre det og man ser, at hensynet til